

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu **I., spol. s r.o., IČO X.**, so sídlom v B., *zastúpeného advokátom Mgr. J., AK so sídlom v B.*, proti žalovanému **Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Námestie slobody 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 112866/2007-2331/z.29899 zo dňa 1.augusta 2007, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 272/2007-39 zo dňa 20.novembra 2008 v časti výroku o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 272/2007-39 zo dňa 20.novembra 2008 v časti výroku o náhrade trov konania **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu Mgr. J. trovy konania vo výške **347,91 €** do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu Mgr. J. vo výške **38,77 €** do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 1 S 272/2007-39 zo dňa 20.novembra 2008 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovaného č. A/2007/00364-1 zo dňa 7.mája 2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že správny orgán sa dozvedel o porušení povinnosti žalobcom dňa 1.augusta 2006 (subjektívna lehota) a pokutu mohol uložiť najneskôr do troch rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti (objektívna lehota). Krajský súd bol toho názoru, že to bolo 1.februára 2004, keď uplynula lehota povolenia na prevádzkovanie reklamných zariadení, preto je názoru, že rozhodnutie cestného správneho orgánu o uložení pokuty v spojení s rozhodnutím žalovaného nadobudlo právoplatnosť až po dátume 7.augusta 2007,

z čoho je potrebné vyvodit' záver, že cestný správny orgán uložil pokutu v rozpore s § 22b ods. 2 cestného zákona po uplynutí 1-ročnej subjektívnej prekluzívnej lehoty. Z hľadiska začatie plynutia 1-ročnej prekluzívnej lehoty je irelevantné, že krajský úrad dlhodobo jestvujúci skutkový stav vyhodnotil dňa 1. augusta 2006 nesprávne, keď polohu jestvujúcich reklamných zariadení žalobcu posúdil ako polohu mimo cestného pozemku v ochrannom pásme cesty, hoci išlo o miesta tvoriace priamo súčasť cestného pozemku v ochrannom pásme cesty, čo viedlo k nesprávne aplikácii právneho predpisu pri začatí konania o uložení pokuty a následne jeho zastavenia rozhodnutím č. A/2007/00082 zo dňa 11. januára 2007. S týmto rozhodnutím sa však nespája prerušenie a ani pozastavenie plynutia 1-ročnej prekluzívnej lehoty, pričom opätovným vykonaním dozoru na totožnej ceste dňa 9. januára 2007 za účelom začatia formálne iného konania o uložení pokuty nedošlo k začatiu plynutia lehoty novej. Dňa 9. januára 2007 bol skutkový stav identický so stavom zo dňa 1. augusta 2006, nakoľko žalobca odo dňa inštalácie oboch reklamných zariadení ich pozíciu nijako nemenil. Súd bol toho názoru, že zastavenie konania rozhodnutím č. A/2007/00082 zo dňa 11. januára 2007 nedošlo k prerušeniu plynutia 1-ročnej lehoty pre uloženie pokuty.

Náhradu trov prvostupňového konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 8545,-- Sk (283,64 €), ktorá pozostávala z nasledovných úkonov právnej služby:

- prevzatie a príprava zastupovania – 1371,-- Sk (§ 11 ods.1),
- podanie žaloby – 1371,-- Sk (§ 11 ods. 1),
- písomné vyjadrenie z 21. novembra 2007 – 685,-- Sk (§ 14 ods. 2 písm. a/),
- účasť na pojednávaní dňa 20. novembra 2008 – 1465,-- Sk (§ 11 ods. 1),
- režijný paušál – rok 2007: 2 x 178,-- Sk; rok 2008: 1 x 190,-- Sk,
- daň z pridanej hodnoty 19% - 929,-- Sk,
- zaplatený súdny poplatok 2000,-- Sk.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhol zmeniť napadnutý výrok o náhrade trov konania a priznať mu 751,29 €. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,93 €. Namietal, že krajský súd pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len vyhláška) napriek tomu, že hodnota sporu je presne určená sumou 100.000,-- Sk. Poukázal na to, že mu krajský súd nepriznal náhradu trov konania za písomné vyjadrenie zo dňa 29. septembra 2008 a jej nepriznanie vôbec neodôvodnil. Toto vyjadrenie žalobcu (z 29. septembra 2008) nebolo samoúčelné, pretože žalobca ním musel reagovať na doručené vyjadrenie žalovaného, z ktorého žalobca zistil, že žalovaný nepredložil súdu všetky podklady dôležité pre rozhodnutie a nečinnosť žalovaného musel následne na svoje vlastné náklady nahrádzať žalobca.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že súdu zaslal kompletný spisový materiál k veci a skutočnosť, že žalobca predložil niektoré podklady považuje za jeho vlastnú iniciatívu. Rozsudok krajského súdu navrhol potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v časti výroku o náhrade trov prvostupňového konania (§ 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že žalobca si, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, uplatnil náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa v sume 20.633,41 Sk (685,90 €). Náhrada trov konania podľa jej návrhu mala byť poskytnutá za prípravu a prevzatie veci (október 2007), za podanie žaloby na krajský súd (októbra 2007), písomné vyjadrenie (21.novembra 2007), písomné vyjadrenie (29.septembra 2008), účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 20.novembra 2008, režijného paušálu; uplatnil si aj daň z pridanej hodnoty. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny vychádzal z hodnoty veci vo výške 100.000,- Sk (výška uloženej sankcie).

Krajský súd v Bratislave v napadnutom rozsudku č.k. 1 S 272/2007-39 zo dňa 20.novembra 2008 žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 8545,- Sk (283,64 €), ktoré pozostávali z piatich úkonov právnej pomoci: 1) príprava a prevzatie sporu v roku 2007, 2) žaloba vo veci samej, 3) vyjadrenie vo veci zo dňa 21.novembra 2007, 4) účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 20.novembra 2008; režijný paušál, daň z pridanej hodnoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že námietka žalobcu ohľadom nesprávneho výpočtu náhrady trov konania je dôvodná. Postupom podľa ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1 S 272/2007-39 zo dňa 20.novembra 2009 v časti, ktorou rozhodol o trovách konania pred súdom prvého stupňa, zmenil, pretože neboli dané podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

Odvolačí súd rozhodol o náhrade trov prvostupňového súdneho konania, tak že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v sume 347,91 €. Základná sadzba tarifnej odmeny v rokoch 2007 a 2008 bola určená podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška). Náhrada trov konania pred súdom prvého stupňa vo výške 347,91 € pozostáva z týchto úkonov právnych služieb:

- prevzatie veci a príprava zastúpenia v roku 2007 = 45,51 € (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky),
- podanie žaloby na krajský súd dňa 5.októbra 2007 = 45,51 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky),
- vyjadrenie zo dňa 21.novembra 2007 = 22,75 € (§ 14 ods. 2 písm. a/ vyhlášky),
- vyjadrenie vo veci samej zo dňa 29.septembra 2008 = 48,63 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky),
- účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 20.novembra 2008 = 48,63 € (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhlášky),
- daň z pridanej hodnoty 19% zo sumy 211,03 € = 40,09 € (§ 18 ods. 3 v znení účinnom do 31.mája 2009 v spojení s § 20a vyhlášky),
- režijný paušál– v roku 2007: 3x5,91 = 17,73 €, a v roku 2008: 2x6,34 € = 12,68 € (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky),
- zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 66,38 €.

Najvyšší súd na tomto mieste zdôrazňuje, že v správnom súdnictve, ktoré je založené na prieskume zákonnosti aplikácie verejných práv správnym orgánom a nie na nachádzaní subjektívnych práv jednotlivcov, nie je možné sa na ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky pri určovaní náhrady právneho zastúpenia generálne odvolávať.

Preto je nutné pri vyčíslení výšky tarifnej odmeny vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky, a potom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje ako 1/13 z výpočtového základu stanoveného pre každý rok osobitne. V tomto duchu aj Najvyšší súd určil náhradu trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 38,77 €, ktorá pozostáva z:

- podania odvolania z 2.januára 2009 = 26,74 € (§ 14 ods. 2 písm. c/ vyhlášky),
- dane z pridanej hodnoty zo sumy 26,75 € = 5,08 € (§ 18 ods. 3 v znení účinnom do 31.mája 2009 v spojení s § 20a vyhlášky),
- režijného paušálu 6,95 € (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 24. septembra 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Bartalská